01/11/2023

Βέροια: Πανηγύρισε ο περικαλλής Ιερός Ναός Αγίων Αναργύρων – Αρτοκλασία για τα μέλη του Λυκείου Ελληνίδων

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Ο Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε σήμερα και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό των Αγίων Αναργύρων Βεροίας.

“Το ζητούμενο είναι να αποφα-σί-σουμε να προσ-φέ----ρουμε στον δι-πλα---νό μας, στον πλησίον μας αυτό που μπορούμε, γιατί η απόφαση αυτή είναι απο-τέλεσμα της αγά-πης. Είναι από-δει-ξη ότι απο-φα-σιίσαμε να βγού-με από τα στενά όρια του εαυτού μας και του εγωι-σμού μας και να δώσουμε και στον αδελ-φό μας, ό-ποι-ος και αν είναι, αυτό που εμείς διαθέτουμε, αυτό που εμείς μπορούμε να δώσουμε. Και ***δεν πρεέπει να μας πε-ρισσεύει κά-τι για να το προσφέ-ρουμε.*** *Πρε-πει να μάθουμε να προσφέρουμε, έστω και εάν είναι από το* ***υστέ-ρη-μα*** *μας, γιατί και αυτό είναι* ***δώρο του Θεού***“, είπε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος στο

κήρυγμά του.

Ο Σεβασμιώτατος κ. Παντελεήμων στο τέλος της Θείας Λειτουργίας τέλεσε Αρτοκλασία για τα μέλη του Λυκείου Ελληνίδων Βεροίας.

Ολόκληρο το κήρυγμα του Μητροπολίτη Βεροίας:

«Δωρεάν ἐλάβετε, δω-ρε-άν δότε». Κοσμᾶς καί Δαμιανός· ἡ ἁγία ξυνωρίς τῶν Ἀναρ-γύ-ρων ἐγκαι-νιάζει καί ἁ-γι--άζει σή-με-ρα τήν ἀρ-χή ἑνός μηνός ὁ ὁποῖος κο-σμεῖται ἀπό τίς ἰε-ρές μνῆμες πολ-λῶν με-γάλων πατέρων τῆς Ἐκ-κλη-σίας μας καί θαυματουργῶν ἁγί-ων. Ἐγκαι--νι-ά-ζει καί ἁγιάζει καί τίς ψυ-χές μας, γιατί οἱ μνῆ-μες τῶν ἁγίων μας αὐτό τό νόημα καί αὐ-τόν τόν σκοπό ἔχουν, νά ἁγιά-ζουν τούς πιστούς, νά ἁγιάζουν ὅ-σους τίς τιμοῦν, νά ἁγιά-ζουν ὅσους προσέρχονται στούς ναούς γιά νά ἀπο-δώ--σουν στούς ἐκλεκτούς δού-λους τοῦ Θεοῦ, τούς ὁποίους Ἐκεῖ-νος περιέ-βα-λε μέ τή χάρη τοῦ Πα-να-γίου Πνεύματος, τήν ἀγά-πη καί τόν σεβασμό τους.

Ο αγώνας και η προσπάθεια να μιμηθούμε τη ζωή και την αγιότητα των Αγίων Αναργύρων

Ἁγιάζουν οἱ μνῆμες τῶν ἁγίων ὅμως ἀκόμη περισσότερο, ὅσους τούς τιμοῦν πραγματικά, τούς τι-μοῦν δηλαδή μέ τόν ἀγώνα καί τήν προσπάθειά τους νά μιμηθοῦν τή ζωή καί τήν ἁγιότητά τους, για-τί ἡ πραγ-ματική τιμή τῶν ἁγί-ων εἶναι κατά τόν ἱερό Χρυσό-στο-μο ἡ μίμηση τῶν ἁγίων.

Ἔτσι, ὅσοι ἐπι-θυμοῦν νά τούς τι-μή-σουν πραγματι-κά, ἀγωνίζο-νται νά τούς μι-μηθοῦν καί μέ τή δική τους βοήθεια καί τή χάρη τοῦ Θεοῦ ἀπο-λαμ-βάνουν καί αὐτοί στό τέ-λος, ὡς ἀνταπόδοση γιά τόν ἀγώνα καί τήν προσπάθειά τους νά βαδίσουν κόντρα στό ρεῦμα τοῦ κόσμου καί τῆς ἁμαρτίας, τή χάρη καί τόν ἁγιασμό τοῦ Θεοῦ.

Ὅσοι, λοιπόν, τιμοῦμε σήμερα τούς ἁγίους Ἀναργύρους Κοσμᾶ καί Δαμιανό, γνω-ρί-ζουμε ἤδη ποιόν δρόμο πρέπει νά ἀκολουθή-σου-με, ἐάν θέλουμε νά τούς τι-μή-σουμε πραγματικά. Γνω--ρίζουμε τί ἀπό τή ζωή τους μπο-ροῦμε νά μι-μη--θοῦμε.

Ἀνάργυροι εἶναι καί ὀνο--μάζο-νται οἱ τιμώμενοι ἅγιοι ὄχι γιατί δέν εἶχαν χρή-ματα, ἀλλά γιατί προ---σέφεραν δωρεάν, ἀναρ-γύ-ρως, τίς ὑπηρεσίες τους πρός τούς ἀν-θρώπους.

Ἀνάργυροι εἶναι καί ὀνο--μάζο-νται οἱ ἑορταζό-με--νοι ἅγιοι, γιατί διέ-νει-μαν τή δωρεά τοῦ Θεοῦ δω-ρεάν σέ ὅλους ἀνε-ξαι-ρέτως τούς ἀνθρώ-πους. Διέ-νειμαν δωρεάν τή χά-ρη τοῦ Θεοῦ, τή χάρη τῆς ἰά-σε-ως τῶν ἀσθενειῶν καί τῶν νοση-μάτων τῶν ἀνθρώπων.

«Δωρεάν ἐλάβατε, δω-ρε-άν δότε», ψάλλει γι᾽ αὐ-τούς ἡ Ἐκκλησία μας σή-μερα καί ταυτόχρονα μᾶς ὑπο-δει-κνύει τόν τρόπο τῆς μιμήσεως τῆς ζωῆς τους.

Ἄς μήν βιαστοῦμε ὅμως νά ποῦ-με πώς ἐμεῖς δέν ἔχουμε τή χάρη τῶν ἰαμάτων πού εἶ-χαν οἱ ἅγιοι Ἀνάργυροι, δέν ἔχουμε τή δωρεά τοῦ Θεοῦ γιά νά μπορέσουμε νά τήν προσφέρουμε στούς συναν-θρώ--πους μας, ἄρα δέν ἰσχύει γιά μᾶς τό «δωρεάν ἐλάβατε, δωρεάν δότε», ἄρα δέν ἔχουμε τί νά δώ-σουμε καί κατά συ-νέπεια δέν μπο-ροῦμε νά τούς μιμηθοῦμε.

Δεν υπάρχει κανείς από εμάς που να μην έχει λάβει κα-ποια δωρεά του Θεού

Δέν ὑπάρχει κανείς ἀπό ἐμᾶς πού νά μήν ἔχει λάβει κά-ποια δωρεά τοῦ Θεοῦ. Δέν ὑπάρχει κανείς ἀπό ἐμᾶς πού νά μήν ἔχει λάβει κά-ποια χάρη ἀπό τόν Θεό. Ὅ,τι ἔχουμε, μᾶς τό ἔχει δώσει ὁ Θεός δω-ρεάν, μᾶς τό ἔχει δώσει ὡς δῶρο καί γι᾽ αὐτό πρέ-πει νά εἴμα-στε πρόθυμοι νά προσφέρου-με ὅσα ἔχουμε στούς ἀδελ--φούς

μας. Ἂς θυμηθοῦμε τόν λόγο τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, τοῦ πρωτοκορυφαίου ἀποστόλου Παύλου, ὁ ὁποῖος λέ-γει: «τοῖς πᾶσι γέγονα τά πάν-τα». Ἔγι-να γιά ὅλους ὅ,τι εἶχε ὁ κα-θέ-νας ἀνάγκη.

Να προσφέρουμε την αγάπη μας στο πλησίον μας

Ἐάν, λοιπόν, ἐμεῖς νομίζουμε ὅτι δέν ἔχουμε τίποτε ἄλλο νά προσ-φέ-ρουμε στούς ἀδελφούς μας, στούς ἀνθρώπους γύρω μας, ἄς σκεφθοῦμε πώς ἔχουμε τόν ἴδιο μας τόν ἑαυτό, τόν χρόνο μας, τήν καλή μας διάθεση καί τήν ἀγά-πη μας τά ὁποῖα μποροῦμε νά προσ-φέ--ρουμε στούς ἀν--θρώ-πους, στούς ἀδελ-φούς μας, βοηθώντας τους, πα-ρηγορώντας τους καί στηρίζο-ντάς τους ὅσο μποροῦ-με.

Τό ζητούμενο εἶναι νά ἀποφα-σί-σουμε νά προσ-φέ----ρουμε στόν δι-πλα---νό μας, στόν πλησίον μας αὐτό πού μποροῦμε, γιατί ἡ ἀπόφαση αὐτή εἶναι ἀπο-τέλεσμα τῆς ἀγά-πης. Εἶναι ἀπό-δει-ξη ὅτι ἀπο-φα-σί-σαμε νά βγοῦ-με ἀπό τά στενά ὅρια τοῦ ἑαυτοῦ μας καί τοῦ ἐγωι-σμοῦ μας καί νά δώ-σουμε καί στόν ἀδελ-φό μας, ὅ-ποι-ος καί ἄν εἶναι, αὐτό πού ἐμεῖς διαθέτουμε, αὐτό πού ἐμεῖς μποροῦμε νά δώσουμε.

Να μάθουμε να προσφέρουμε ακόμα και αν δεν μας περισσεύει

Καί δέν πρέ-πει νά μᾶς πε-ρισσεύει κά-τι γιά νά τό προσφέ-ρουμε. Πρέ-πει νά μάθουμε νά προσφέρουμε, ἔστω καί ἐάν εἶναι ἀπό τό ὑστέ-ρη-μά μας, γιατί καί αὐτό εἶναι δῶρο τοῦ Θεοῦ. Καί ἐφόσον δω-ρε-άν ἐλά----βαμε, πρέπει νά δίδου-με καί δωρεάν, ἐάν θέλουμε νά μι-μηθοῦ-με τό πα-ρά-δειγμα τῆς ζω-ῆς τῶν ἁγίων Ἀ-ναρ--γύρων, ἐάν θέλουμε νά τούς τι-μοῦ-με κατά χρέ-ος καί ἐάν θέ-λου-με, ὅταν ἐπι-κα-λού-με-θα τή χά-ρη καί τή βοή-θειά τους, νά τούς βρί-σκου-με πρόθυ-μους ἀρω-γούς καί ἀνάρ-γυ-ρους ἰα-τρούς τῶν ψυ-χι--κῶν καί σω--ματικῶν μας παθῶν.

Αγάπη, καλωσύνη, συμπαράσταση

Ὅλοι μποροῦμε νά προσφέρουμε. Ὄχι γιατί ἔχουμε τή δυνατότητα νά θεραπεύουμε ἀσθένειες, ὅπως οἱ ἅγιοι Ἀνάργυροι, ἀλλά ἔστω καί λίγη ἀγάπη ἐάν ἔχουμε, μποροῦμε νά προσφέρουμε στόν ἑαυτό μας, στόν πάσχοντα, στόν θλιμμένο, στόν ἀδικημένο, σέ αὐτόν πού πολλές φορές δέν ἔχει στόν ἥλιο μοίρα καί ἐμεῖς μποροῦμε, ἔστω καί μέ ἕναν λόγο μας νά σταθοῦμε δίπλα του, νά πιστεύσει ὅτι ἔχει κάπου νά ἀκουμπήσει, ὅτι ἔχει κάποιον ἄνθρωπο γιά νά στηριχθεῖ. Ὅλοι μας ἐπομένως ἔχουμε. Προσέξτε, μή φανοῦμε τήν ἡμέρα τῆς κρίσεως ἐνώπιον τοῦ δικαιοκρίτου Χριστοῦ μέ ἄδεια τά χέρια ἀπό ἀγάπη, ἀπό καλωσύνη, ἀπό συμπαράσταση. Ὄχι ἐάν κάναμε θαύματα καί θεραπεύσαμε τούς ἀσθενεῖς, ὅπως

εἶχαν τό χάρισμα οἱ ἅγιοι Ἀνάργυροι -ὅσοι τό ἔχουν μακάρι νά τό χρησιμοποιήσουν-, ἀλλά ὅλοι ἔχουμε νά προσφέρουμε κάτι. Ἄς μᾶς προβληματίσουν οἱ ἅγιοι Ἀνάργυροι, οἱ ὁποῖοι δωρεάν ἔλαβαν ἀπό τόν Θεό καί δωρεάν προσέφεραν.